

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

м. Бібрка, 12 грудня, 2019 рік | випуск №187 (264)

СВЯТО МУЗИКИ В НАШОМУ МІСТІ

Четвертого грудня у Бібрській музичній школі успішно відбувся другий регіональний фестиваль-конкурс юних виконавців „ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ ВЕРНІСАЖ”.

Участь у конкурсі взяли понад 170 юних талантів із 32-х мистецьких шкіл Львівщини та наші сусіди з Рогатинської музичної школи. Були представлені Стрий, Самбір, Червоноград, Сокаль, Львів, Великі Мости, Пустомити, Соснівка та багато інших міст. Гості були приємно вражені атмосферою конкурсу та показали високу професійну майстерність. Приємно відзначити, що серед лауреатів є і наші учні.

Щиро дякую викладачам школи за скоординовану роботу та добре проведення заходу. Особлива вдячність також обласному Департаменту культури, методичному кабінету навчальних закладів, журі конкурсу, що складалося з методистів департаменту, викладачів Львівського музичного училища ім. С.П.Людкевича, директорів та викладачів мистецьких шкіл.

Додулися також до проведення конкурсу Бібрська міська рада, Відділ культури Бібрської міської ради та Народний дім. Спонсором свята стала фірма АКРОПОЛІС, котра люб'язно надала музичні інструменти та провела благодійну лотерею. Попрацювали також бібрські кому-

нальники, котрі прибрали територію біля ТЕОДОРА, зробивши наше місто привабливішим для гостей. Ще однією приємністю, котру неодноразово відзначали гості, стали дбайливо відремонтовані корпуси Бібрської музичної школи. Тому особлива подяка будівельній фірмі «ГАЛИЧИНА» та всім, хто долучився до створення комфортних умов для творчого мистецького життя громади.

Ще однією приємністю, котру неодноразово відзначали гості, стали дбайливо відремонтовані корпуси Бібрської музичної школи. Тому особлива подяка будівельній фірмі «ГАЛИЧИНА» та всім, хто долучився до створення комфортних умов для творчого мистецького життя громади.

Ще однією приємністю, котру неодноразово відзначали гості, стали дбайливо відремонтовані корпуси Бібрської музичної школи. Тому особлива подяка будівельній фірмі «ГАЛИЧИНА» та всім, хто долучився до створення комфортних умов для творчого мистецького життя громади.

І. Герчаківський

ПРОЄКТИ МІСЦЕВОГО РОЗВИТКУ 2019 : РЕЗУЛЬТАТИ

У 2019 році 17 із 34 проєктів Бібрської міської ради, поданих на Обласний конкурс проєктів місцевого розвитку, стали переможцями цього конкурсу. Результатом такої перемоги для реалізації вказаних проєктів стало залучення 2176, 454 тис. грн. з обласного бюджету, фінансових внесків громади на суму 189, 674 тис.грн., нефінансових внесків громади на суму 323,421 тис.грн., внесків спонсорів на суму 423,090 тис.грн., а також залучено коштів Бібрської міської ради на суму 1494,343 тис.грн. Особлива подяка ініціативним групам, які займалися організацією і написанням проєктів, збором коштів, реєстрацією проєктів, а також брали активну участь у виконанні нефінансового внеску - підготовчими та іншими роботами, вкладаючи у реалізацію проєктів свою силу, час і душу. Щиро дякуємо також спонсорам ФГ «Під'ярків» (керівник С.О. Пирч), ТзОВ «Сфера сім»(керівник О.Я.Мельник), ТзОВ «Галичина» (керівник І.В.Надала), ТзОВ «Фітон-ЛТД» (керівник Ю.А.Федушак), ПП «Галич-Центр» (керівник А.С.Коляда), ФОП Б.З. Гудз, ТзОВ «Луги-2» (керівник В.М.Руцишин). **Подаємо перелік проєктів-переможців обласного конкурсу проєктів місцевого розвитку, реалізовані на території Бібрської об'єднаної територіальної громади у 2019 році.**

Придбання інтерактивного мультимедійного комплексу у Великоглибовицькому ЗЗСО І-ІІІ ст. ім. Ю. Головінського - 45 тис. грн.

Капітальний ремонт системи безпеки (зі встановленням системи відеонагляду) в ОЗНЗ І-ІІІ ст. ім. Уляни Кравченко у м. Бібрка - 134,4 тис. грн.

Капітальний ремонт даху будівлі школи с. Любешка -

455,245 тис. грн.

Капітальний ремонт коридорів та сходових кліток в ДНЗ «Сонечко» м.Бібрка - 350,968 тис. грн.

Капітальний ремонт фельдшерсько – акушерського пункту по вул. Гайовій, 1 в с. Під'ярків - 286,224 тис. грн.

Придбання медичного обладнання для амбулаторії ЗПСМ в м. Бібрка - 75,257 тис. грн.

Капітальний ремонт даху музичної школи корпус № 1 в м. Бібрка вул. Тарнавського, 3 - 368,944 тис. грн.

Капітальний ремонт приміщень Народного дому с.Любешка - 409,800 тис. грн.

Реконструкція Народного дому в с. Романів - 299,894 тис. грн.

Придбання обладнання та інвентаря (музичних інструментів) для Бібрської музичної школи - 64,490 тис. грн.

Капітальний ремонт прибудинкової території (облаштування громадського простору "Дружимо будинками") по вул. Уляни Кравченко між будинками №19 і №21 в м. Бібрка - 126,646 тис. грн.

Капітальний ремонт глядацьких трибун та території міського стадіону у м. Бібрка - 299,971 тис. грн.

Капітальний ремонт системи опалення з упровадженням електричних енергоощадних технологій в Будинку дитячої та юнацької творчості - 102,353 тис. грн.

Капітальний ремонт тротуарів по вул. Л. Курбаса (вздовж майданчика зі штучним покриттям) - 299,765 тис. грн.

Капітальний ремонт (із заміною вікон) будівлі кінотеатру в м. Бібрка по вул. Стрілецька, 1 - 299 тис. грн.

Капітальний ремонт частини вулиці Вітовського (біля

Каплички Пресвятої Богородиці) м. Бібрка - 499,553 тис. грн.

Реконструкція вуличного освітлення в селі Підгородище - 499,972 тис. грн.

У продовження теми повідомляємо, що ми нарощуємо наші можливості і потенціал: на конкурс проектів міс-

цевих ініціатив, які будуть реалізовуватись у 2020 році, Бібрська ОТГ подала (усі вже зареєстровано) **50 проєктів (найбільше з усіх ОТГ області)**. Надіємось, що більшість із них виграє конкурс.

Разом – сила!

Виконавчий комітет БМР

ПРОЄКТ БЮДЖЕТУ ГРОМАДИ НА 2020 РІК

Відділ фінансів, бюджету, бухгалтерського обліку, звітності та контролю виконавчого комітету Бібрської міської ради разом із головними розпорядниками коштів місцевого бюджету направили основні показники проєкту міського бюджету на 2020 рік. Планування бюджету здійснювалось на основі прогнозних показників економічного та соціального розвитку України на 2020-2022 роки.

У першочерговому порядку враховано потребу в коштах на оплату праці працівників бюджетних установ міської ради відповідно до умов оплати праці, розміру мінімальної заробітної плати, проведення розрахунків за електричну та теплову енергію, водопостачання, водовідведення, природний газ та послуги зв'язку, які споживаються бюджетними установами.

У проєкті міського бюджету на 2020 рік доходи становитимуть 92,2 млн. грн, з яких міжбюджетні трансферти складають 50,6 млн. гривень. Видатки загального фонду складають 88,9 млн. грн, з них видатки розвитку 6,2 млн. гривень. Видатки спеціального фонду 3,3 млн. грн, в тому числі ви-

датки розвитку 2,7 млн. гривень.

На заклади освіти у 2020 році передбачається спрямувати кошти освітньої субвенції з державного бюджету (оплату праці з нарахуваннями педагогічним працівникам) в сумі 32,6 млн. гривень.

Медична субвенція з державного бюджету (оплата поточних видатків установ охорони здоров'я, крім видатків на оплату комунальних послуг та енергоносіїв) 2,4 млн. грн передбачена лише на I квартал 2020 року, оскільки усі медичні заклади з II кварталу 2020 року фінансуватимуться за рахунок Національної Служби Здоров'я України. Із міського бюджету на комунальні послуги і енергоносії установ охорони здоров'я планується спрямувати кошти в сумі 2,3 млн. гривень.

Є у нас і нововведення: у наступному році створюється КЗ «Центр надання соціальних послуг» Бібрської міської ради (для обслуговування одиноких соціально незахищених громадян) та КНП «Бібрська міська лікарня» Бібрської міської ради. На їхнє утримання закладено відповідно 1,9 млн. грн (на рік) та 0,8 млн. грн (на I квартал 2020 року).

На реалізацію місцевих програм у 2020 році планується спрямувати кошти в сумі 9,7 млн. грн, із них на програми розвитку інфраструктури громади 2,6 млн. гривень.

Напрацьовані показники, які розглянуто та схвалено виконавчим комітетом Бібрської міської ради 6 грудня 2019 року, будуть передані на розгляд постійній комісії з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва міської ради для подальшого затвердження на сесії міської ради відповідно до вимог чинного законодавства 20 грудня 2019 року.

У зв'язку з переходом України на середньострокове планування бюджету та згідно з чинним законодавством, виконавчий комітет Бібрської міської ради також скерує для розгляду та схвалення на сесії міської ради прогноз міського бюджету на середньостроковий період 2021-2022 роки.

Для розгляду громадськості на офіційному сайті Бібрської міської ради представлено проєкт бюджету Бібрської міської ради на 2020 рік.

Відділ фінансів Бібрської міської ради

ЮЛІАН ГОЛОВІНСЬКИЙ – БІБРСЬКИЙ СЛІД

Жити—значить боротися (Сенека)

Продовження. Початок у попередньому числі газети

Є. Коновалець, вождь організації, бачить, що у відносинах УВО й ОУН є певні непорозуміння щодо завдань і підпорядкованості (УВО мала стати бойовим ременом ОУН), призначає Ю.Головінського, найбільш визначного політичного бійця серед націоналістів, керівником (крайовим провідником) ОУН на ЗУЗ та одночасно Начальним комендантом УВО. Цим призначенням Є.Коновалець підтвердив, що на той час серед націоналістів краю не було більш авторитетного, відповідального та організаційно здатного провідника. Залишаючись керівником транспортного підприємства, Ю.Головінський конспіративно проводить роботу зі зміцнення організації, забезпечення її фінансами.

Польська «двійка» (відділ політичної таємної поліції) слідкує за Головінським, проте йому, як майстру конспірації, вдається проводити роботу в ОУН під носом у поліції (комендант поліції у Чесанові через Головінського робить замовлення для своєї сім'ї на закупи у Львові). Розуміючи, що в судовому порядку влада не зможе (через архіобережність у конспіратив-

них діях) доказати Ю. Головінському протидержавну діяльність, вважає за можливе вибити докази у нього силою. 20 вересня 1930 р. Ю.Головінського арештують у Львові, піддають тортурам. Він не здається. Зрозумівши, що цей український революціонер не продасться, вирішили, що живим залишати цього ворога «Жечі Посполітей» не можна. Влада вибрала нищий шлях – підступне вбивство.

30 вересня 1930 року Ю.Головінського привозять до Бібрки ніби для слідчого експерименту. Водять на дорогу до В.Глібович (на цій дорозі 30.07.1930 р. бойовики УВО - ОУН напали на поштовий віз, що перевозив гроші від поїзда в Бібрку і вилучили наявні кошти). У тому місці, де був експропріаційний напад, політичний агент Рудольф Радонь здійснив підступне вбивство. П.Мірчук, історик ОУН, подає таку версію смерті...: « на місці нападу (здійснення ексу 30.07.1930 – Т.Ш.) о 7-й годині вечора закутого в кайдани в'язня прив'язано до дерева і вбито трьома пострілами з револьве-

ра...» (Мірчук П. Нарис історії ОУН. 1920-1939 Київ, 2007 с.195).

Так загинув один із героїв визвольних змагань 1918-1954 рр. Юліан Головінський, який народився 125 років тому на етнічних українських землях у містечку Радимно недалеко Перемишля. 26 жовтня 2019 року група паломників з Бібрської ОТГ відвідала це містечко, пройшла його вулицями, якими в дитячому віці бігав Юліан Головінський. Таким чином земляки віддали шану українцю, який став зразком патріота, що без роздумів боровся і загинув за Україну.

У селі В.Глібовичі, де на сільському цвинтарі спочивають тлінні останки Ю.Головінського, пам'ять про нього живе. По сьогодні збереглася пісня «Наш Головінський»:

Наш Головінський, сотник України,
Зістав убитий під Дубиною
І за ту єдину неньку Україну,
За народ життя своє віддав
Герої не вмирають!
Слава Україні!

Т.Шах Член УВАН (Канада)

МИ МАЄМО ЧИМ ВАС ЗДИВУВАТИ

Редакція газети «Бібрські вісті» оголошує конкурс «Ми маємо чим вас здивувати». Це конкурс на найкращу промоцію (представлення) свого населеного пункту (у межах Бібрської ОТГ) Обсяг тексту— не більше 1 друкованої сторінки А4 (розмір шрифту—10). Кожен учасник конкурсу ки-

дає виклик іншому населеному пункту громади (на власний вибір). Тексти буде опубліковано в газеті та у групі «[Бібреччина-Bibrechchyna \(Бібрська ОТГ\)](#)». Переможців буде визначено за результатами онлайн-голосування. Трьох переможців буде нагороджено призами.

Термін подання тексту—до вівторка (21,00) щотижня.

Тексти надсилати на адресу: bibrskivisti@gmail.com

РОМАНІВ. СЕЛО, ЯКЕ ВАРТО ВІДВІДАТИ

Романів сьогодні - невелике українське село з багатьма проблемами. Але так було не завжди. В усній народній творчості збереглося чимало свідчень колишньої величній та бурхливої історії. Саме за цими свідченнями і варто вирушили в це самобутнє село.

За писемними згадками, історія Романова починається понад 600 років тому, у 1380-х рр. Так називали населений пункт, сліди якого і зараз можна знайти на краю сучасного села, в'їжджаючи по дорозі на схід від Львова через легендарний Звенигород. Тут залишилися фундаменти зруйнованих укріплень та рештки 650 - річної Липової алеї. Під час оранки прилеглих городів можна знайти уламки розбитої кераміки. Проте усна народна традиція виводить початки села зовсім з іншого місця, чи точніше місць, і охоплює набагато глибшу та давнішу історію.

На теренах села сліди перебування або проживання давніх людей виявляються у різних місцях. На Лисій горі та Дібривці знайдено сліди, пов'язані як із первісними мисливцями, так і з добуванням кременю. Датовані вони кам'яним віком.

Давні землероби заселяли території біля гір Лиса, Високе та Камула вже понад 1700 років тому, а на вершині Камули був розташований тимчасовий оборонний пункт, куди у випадку небезпеки люди зганяли худобу, яка тоді була великим скарбом.

Є певні підстави говорити про заселення південної околиці села у кінці X ст., і пов'язано це з київськими впливами.

У XII - XIVст. – активно використовуються околиці Лисої гори, про що свідчать численні знахідки керамічних виробів, зроблені львівськими археологами останнім десятиріччям.

За переказами, які поширені в селі, замок заклав князь Роман, і від нього й пішла сучасна його назва – Романів, витіснивши попередню – Угринів. Найбільш імовірна дата заснування села (а можливо, тільки зміни назви) і закладання дерев'яного замку на Валах—1205-1210 р.р., - і пов'язана вона з іменем князя Романа Ігоровича, який, боячись підступів бояр, оселився за межами Звенигорода.

Кожне село має свої легенди та перекази. Чому ми захоплюємося ними? Може, тому, що в них наші далекі предки довели, що і на нашій землі можна досягти величчя духу і заможного

життя. Такою легендою є легенда про часи монгольської навали на наш край. У ній розказується про те, що саме на околицях нашого села галицько - волинські воїни зустріли ворога, який прагнув здобути княжий Звенигород. Не лише зустріли, а й успішно боролися з ним протягом кількох днів. І тільки зрада старої жінки допомогла монголам таємними стежками увірватись у княжу столицю.

Після знищення Звенигорода Романів продовжив існування як митний пункт, у якому збирали плату з купців за перевезення солі, оскільки тут перетиналися торгові шляхи із Північного Причорномор'я в Європу та з Карпат на Волинь.

У сер. XV ст. в актових документах вперше згадано родовий замок місцевого шляхтичів Романовських, що були відгалуженням роду Дядьковичів, з якого походили дядько Данила Галицького Мирослав, Семен Дядькович - вихователь князя Романа Даниловича, Дмитро Дедько (Дядько) – “управитель або староста землі Русі” та онук по жіночій лінії того ж таки князя Романа і належали до гербу Шалава (Слава).

Найвідомішим представником роду Романівських був Гліб-Ян Дядькович з Романова. Саме він у 1380-х р.р. отримав у власність багато маєтків вздовж шляху із Львова до Бережан. Вважається, що саме з його іменем пов'язано і кілька топонімів нашого краю: Глібова гора у с.Під'ярків та назва с.Глібовичі, яке виділив Гліб своїм малолітнім сином Миколаю та Петру, щоб вони вчилися господарювати. Гліб-Ян став протопластом кількох родів: Романівських, Свірських з Романова, Галок з Романова.

Знаменитою особою з середньовіччя є Іванко Сушик— руський (український) лицар (можливо, боярин). За подвиги на полі Грюнвальдської битви був винагороджений королем Владиславом II Ягайлом трьома селами в Галицькій землі.

Повернемося до Романова часів, коли його власниками був Гліб Романівський та його нащадки. Шлях, на якому розташовувалося село, давало великі прибутки їхнім власникам. Романів теж розростався і помалу перетворювався в містечко. У 1563 році навіть був виданий привілей про заснування міста Романів у Львівській землі. Не відомо, чим би закінчилася ця історія, коли б не значні геополітичні зміни в Європі. Шлях, який приносив добробут і процвітання, став джерелом лиха, адже тепер ним постійно йшли татарські орди, які несли спустошення. Від багатьох нападів, коли люди були завчасно попереджені, рятував ліс. У деяких випадках, організували успішну самооборону. Про це говориться в легенді, яка записана Олексом Горбачем. Але й значних руйнувань уникати не завжди вдавалося. Так, у 1626 році після татарського знищення податок з села зменшився на 80%, восени 1648 року – нове спустошення, унаслідок якого в неволю було забрано багато людей. Податку село заплатило лише 3%.

Уперше наявність у селі церкви засвідчено 1515р. Першим відомим священником був о. Григорій Левицький (1689р.). Як храм св. Архистратига Михаїла церква вперше згадана у 1701 році. У 1723 р. посвячено антимінс митрополитом Атанасієм Шептицьким. У 1764 році відбулась велика візитація церкви, одним із приписів акта якої обов'язковим до виконання було відкриття при церкві школи.

У кінці XVIII ст. в селі розпочато будівництво костелу. За місцевими переказами, місцеві мешканці були поставлені перед вибором: або переходите у римо-католицький обряд і отримуєте храм у користування безкоштовно, або викупляйте незавершену будову. Романівці зібрали величезну на той час суму 6000 золотих, продавши дерев'яну церкву, дзвіницю та багаті ґрунти. Як наслідок, село не лише залишилося повністю українсь-

(Продовження на наступній сторінці)

ким, але й отримало одну з перших в Галичині сільську муровану церкву. Поціновувачам сакрального мистецтва варто звернути увагу на іконостас храму з Царськими вратами у стилі бароко поч. XVIII ст. і окремими декоративними елементами в стилі рококо поч. XIX ст., а також на мозаїку «Архистратиг Михаїл» співавторства Безніска Євгена Івановича, українського графіка, заслуженого художника України, народного художника України, лауреата Шевченківської премії та його сина Яреми (1992).

З 1804 року парохом у селі став о. Сава Ангелович, родич якого о. Антін Ангелович був галицьким митрополитом. На час виконання священничих обов'язків о. Сави Ангеловича випали важкі випробування для села. У 1831 році страшна епідемія холери забрала життя значної частини жителів Романова. Однак, незважаючи на епідемію, отець продовжував виконувати свої обов'язки. Усе це відбулося на здоров'ї пароха. Помер о. Сава Ангелович наступного 1832 року. Його могила збереглась на старому цвинтарі на горбку Копань до сьогодні і є найдавнішим відомим похованням священика в Романові. Тоді ж у пам'ять про трагедію на краю села споруджено т.з. «Чорний хрест».

З іменем ще одного отця - Амвросія Зарицького, декана, радника митрополитської канцелярії пов'язано заснування хору в 1860 р., спорудження нового парафіяльного будинку у 1873 році, відвідання села митрополитом Йосифом Сембратовичем у цьому ж році, відкриття громадської читальні у 1881 році, першим головою якої був парох, закриття корчми в селі, викуп під школу нового приміщення та постійні обстоювання шкільних інтересів як голови шкільної ради. Завдяки отцю Зарицькому селяни почали посилати своїх дітей на подальше навчання до Бережан та Львова.

Починаючи з другої половини XIX ст., зростає вплив інтелігенції на формування національної свідомості селян. Спочатку це були переважно місцеві вчителі. Наприклад, Іван Бурбель. Був особисто знайомий і листувався з Іваном Франком. Один з ініціаторів створення читальні «Просвіта» в 1881 році, диригент хору принаймні з 1884 року, організатор вечорниць в цьому ж році за участю інтелігенції з сусідніх сіл, які стали першим заходом такого плану в околиці. До слова, першими відомими піснями в репертуарі хору стали «Ще не вмерла України» та «Щастя нам, Боже»

Значного поступу село зазнало, по-

чинаючи з 1896 року, коли парохом став о. Яків Сінгалевич, а директором школи (з 1894р.) Йосип Чучкевич. За підтримки місцевої громади, справжнім лідером якої був вїт Іван Прибила, село Романів перетворилось у національно – патріотичний центр околиці. Події, які тут відбувалися, формували паростки майбутньої незалежної України. Пригадаємо лише одну з них - відвідини Романова Іваном Яковичем Франком 4 червня 1904 року. У звіті читальні про це записано коротко: «Принадібно прибув до Романова Іван Франко і відвідав нашу читальню. Його побут був для нас тим милим, що зволив до нас промовити, закриваючи народ до науки й до просвіти. Запрошуючи Великого Каменяра в село, жителі Романова запевняли, що з його відвідин буде велика користь. І так дійсно сталося. Як тільки виникла можливість здобуття власної незалежної Української держави, пам'ятаючи Шевченкові слова, записані в книзі протоколів Іваном Франком:

Свою Україну любіть,
Любіть її во врем'я люте,
В останню скорбную мінуту
За неї душу положіть.,
романівці склали справжній іспит національної зрілості.

(Продовження у наступному числі газети)

Ярослав Іванишин

«Акція «Передсвяткова» з 10 грудня 2019 року до 19 січня 2020 року

Кредитна спілка «Довіра» пропонує кредити на придбання товарів та послуг за надзвичайно привабливими відсотками.

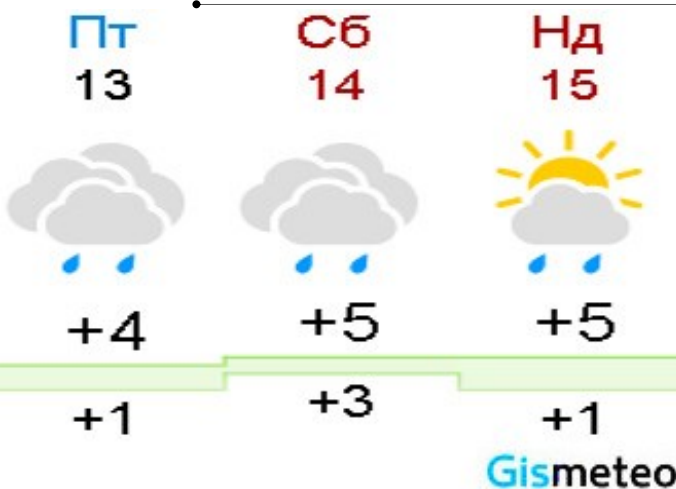
Деталі за телефоном Другого відділення
КС (067)671 37 53

15 грудня (неділя) о 16 00 год. Народний дім м. Бібрки запрошує малечу разом із батьками переглянути дитячу виставу

"МЕДЯНИК ВІД МИКОЛАЯ".

Інформація для батьків: подарунки від Бібрської міської ради отримують діти від нуля до трьох років (за списками) з 17 00 до 21 00 год.

Директор НД м. Бібрки М.М. Береза.

ДО УВАГИ ВІР'ЯН

Розклад служінь у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки:

П'ятниця, 13.12

- 08:00 Свята Літургія на всяке прохання
- 18:00 Молебень до Ісуса Христа

Субота, 14.12

- 08:00 Свята Літургія за упокій
- 18:00 Вечірня

Неділя, 15.12

- 09:00 Свята Літургія
- 11:00 Свята Літургія

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:
Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання
Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>